

Miroslav Milutinović
EPOPEJA TRULEŽI

Miroslav Milutinović

EPOPEJA TRULEŽI

Izdavači:

Braničevsko-stiška književna zajednica

Udruženja književnika Srbije

Biblioteka „Srboľjub Mitić“ Malo Crniće

E d i c i j a

Stiški književni krug

Knjiga XIV

Urednik:

Milisav Milenković

2012.

MIROSLAV MILUTINOVIĆ

Epopeja truleži

januar 2012.

UMESTO PREDGOVORA

Poezija Miroslava Milutinovića u ovoj svesci stihova pod naslovom *Epopeja truleži* je nov, osvežavajući glas koji otkriva podjednako auto-kritički stav, sve bežeći od plitkounnih „poetizacija“ prema temama i idejama kojima se bavi, ali i zrelo, čak urbano poimanje stvarnosti koju bespoštedno razloma na sopstvenim lomačama i iskušenjima. Njegova poetika je dovoljno sveobuhvatna da objedinjava intelektualno i emotivno, da sintetiše stvarno i umišljeno, tvoreći, podosta, originalni pesnički govor. A u tom govoru ima (ne)prepoznatljive lektire savremene poezije i pesnika, ali i dubinskog, analitičkog poniranja u samu bit pojave, misli ili, čak, zablude.

Nesvedena i neomeđena u asociacijama, kao i svaka poezija bremenita britkim i čitljivim aluzijama, ona nosi i neke zaumne pozive na (iz)let u neprepoznatljive, ali doživljene predele sna i misli. Iako komponovana kao skladna poema, objedinjena srodnošću onoga o čemu peva i načinom na koji to čini, *Epopeja truleži* otkriva i skrivena zrnca dilema ili slike koje tek odvođe čitaoca na traganje za tim podvodnim grebenima gde prebiva mogući život, sam obojen svetlom nade i tamom poraza.

Prostori koje obuhvata i dodiruje poetika Miroslava Milutinovića jesu prepoznatljivi po odveć, ponekad svagdašnjim i trivijalnim obeležjima inih ljudi i onog njegovog, ironičnog „pseudopoetskog“, kako sam označava svoj pristup. Makoliko da bi se po tome moglo polakomiti i posumnjati da je reč o površnom pristupu banalnoj svakodnevici, nepovršnim pročitavanjem i cele sveske stihova i pojedinih pesama otkriva se ona dodatna

dimenzija ove poezije, koja ispunjava istovremeno i misao i osećanja čitaoca. Ispunjava i pouzdano obogaćuje i novim svetlom, autorskim, obogaćuje.

A onda na kraju, što je pomalo lukava i smišljena varka pesnika, umesto na početku, kao zaključna misao dolazi sumnja u sve ono napred doživljeno i napisano. Jer on hoće da napiše pesmu, koja to neće biti, nego prkos i pesnica, zamenjujući boju neba bojom kvi.

Pa izvolite, zaronite u tu *Epopēju truleži* i proverite čime i u šta vas Miroslav Milutinović uvodi, i da li vas očarava ili razočarava!

Milislav MILENKOVIĆ

DEO PRVI: MEMOARI PSEUDOPOETE

TESTAMENT

Ostavio bih vam sve
samo kada bih imao šta da dam
izgubio sam ono što nemam
i sada sam sâm
sad volim sve što sam sâm imao
san snivao
čak i ove ruke dve

Možda to tako ide
a možda i ne
kao trag od mokraće
na asfaltu

Ne bojim se sada
da sam ikada znao
da je ceo život ispred mene
tek tada bih strahovao
ovako, ne
da presečem vene
možda bih se plašio
ovako, ne
za žilet bih se mašio
ali, ne
jer to je sve
tako mnogo
zbog jedne žene...

ENTROPIJA

...zašto da vodim slepce
niz zaleđen drum
klizimo polako
slepi su
jer oči su slepe
a moje gledaju
i ne znaju
da vide
i da se stide
onoga što ne vide

tačku gledišta gledanja u tačku
ništa
sve je u redu
kao da ništavilo može da ima reda
jer je haos kopija bleđa
ničega u jednoj tački
gde i bez reda
reda ima najviše

Ima li više reda u haosu
ili nereda u mraku
koji podseća
samo podseća
na raku
na tunel
bez kraja
s obe strane zatvoren
za glupost stvoren
za neznanje stran i ukusan
sažvakan i ispljuvan

Ima li ogledalu straha
ima li ičega iza nas

gde je spas? kod vas?
bez daha i zamaha
vratite nam naš odraz iz okna
jer tela su mokra
a košulja se lepi
uvek se lepi
jer i mi smo lepi
i slepi...

REKA LJUDOŽDER

...krivi toranj od pepela
vrela je cigareta među prstima
istina ispisana na prsima
očekivani pritisak u glavi
snovi o travi

Neko se dere: "Jelena!"
ja pomislim na pivo
i na burek sa detetom
ili je dete sa burekom?
ili pivo sa burekom
i dete Jelena

Ne tražite je više,
ona je u mulju
na dnu reke

Iz reke u raku
smrt laku
smrt mlaku
na oblaku

Gladan sam
gladan, sâm
posmatram oko na stolu
mastilo u venama
još samo tren
i postaću njen
na dnu reke
hladne i meke
večno daleke
i mutne
blatom umešane
vradžbinom smešane
skladnim ljuljanjem klatna za vešanje

Peteljka u oku
krvava zenica
blato na rukama
među prstima
pod noktima
u grudima
mrtva Jelena sad doziva majku
koja je ne čuje
a tu je
tuguje kraj njenog tela...

SVETAC I

...prost
običan krst
sviknut na bol
prepolovljen od zadovoljstva
svojim postojanjem
senkom svojom
prekriva sudbinu tvoje neizvesnosti

Dobio si zasluženno kažnjavanje
srećan si
zadovoljan
suv
krv pišti pod pritiskom kostiju
surovih čestica
grešničkih moštiju
odbijaš hostiju
i vino
i prah

Celog života tražiš svoju smrt
i ona je krst
prst sudbine
kao stena čvrst
a u stvari tako krt
kakva samo može biti smrt...

NOSFERATU

...boli me boja blede krvi
vode u venama
srca poput dima
i nečega što me srče
kapljicu po kapljicu
mrvicu po mrvicu
do poslednjeg grama svesti
varnice imena

Već stiže zamena
odmena
usmena
umerena
odmerena
umesto mene
umornog i umorenog kretena...

LOMAČA

...srljam u neizvesno
nesvesno
bestelesno
da me zakopaju
zaspu
popljuju
pre nego i čuju
ideje
sulude
kratke
bezvezne
nezrele spletke
taštini drage
spletene u mišiće duše
da se grče
da suze
i znoje

Čeka me lomača
proklet da sam
i spaljen
veštac
ne priznajem
nisam kriv
samo sam ja
pomalo živ
svakog dana mrdam
bar još malo
donekle
koliko invalid može
da ne plače i ne moli
jer ga boli
da jada za onim što mu fali
kraći za ud
kraći za vid

Brzo sam završio sa svešču
završio u smeću
jer neću da boli me
sneg peče
gori mi kožu bledilo krvi

Sputaj svoj ego
dubok
zaleđen
prenesen preko leda
spakovan u komade
da ga izvade
prerade
i nagrade...

RES NON VERBA

...reči bez dela
reči zbog reči
nikakva dela
reči su teške
same za sebe
dela bole
dela peku
reči su lake
reči prolaze
dela ne postoje
ništa ne ostaje

Glasovi se boje večnosti
zbog dece
zbog leševa
reči zbog leševa dece
nikako dela
jer su dela leševi
same po sebi

Iza svakog dela
po jedan leš
za svaku reč
po groblje
stratište
pokolj
masakr
i ništa...

SVETAC II

...ako je do Boga
dosta je
nema više snage

Sve je na ivici provalije
molim se da izbegnem pad
duboko
dole
visoko
ne više
do bola

Žalim se na uslugu
pokušavam da odbrojim do sto
ne više
mlad sam
ali ne više
ponekad
zauvek
hoću suviše
ali ne više
odajem toplinu
primam udarac u stomak
nikako niže
nije časno
samo opasno
i ništa više...

IME

...da pokušam ponovo da hodam uspravno
da stanem na prag i uzviknem
ime za ime
kletvu za kletvu
poslednji pozdrav mrtvim ušima
zaglušanih dušama svetaca
plačem lavova

Nikada više neću da glavom dodirnem dno
ni da metanišem
da se gubim u sopstvenom strahu
drage volje
bez volje
najbolje

Znam da sve što hoću umeju da mi otmu
otimam samom sebi tragove od snova
da će jednog dana sve ovo biti moje
i svačije
a ničije
da liči na bezbolni uzaludni pokušaj
možda ni snošaj
moždani snošaj

Klackaj se, Veliki Sine
odreci se pupčane vrpce
klaustrofobičnog straha
straha bez traga
straha bez bola

Molim se za vaše proklete duše
Judine sluge
molim za pokušaj da dišete duže

bezverne zveri
beskrajno molim ruku najjaču
da učini nesvetom presvetlu volju
najbolju
napolju...

IZDAJA U POGREŠNOM SVETU

...izdaja u pogrešnom svetu
gde nikada ne pada kiša
ponekad popucaju kapilari
i poteče mastilo umesto krvi
svi onda čekaju znake
da možda spreče neizbežno
mogu samo da se mole
da ih vlastite duše poslušaju

Po poslednji put

Rascvetale deponije talože se iza nas
retrovizor je umrljan maglom
tumaramo bez predstave o svesti
nema nikog da povede kolo
ko bi sada povikao za tobom

Platinasta pretnja
zveči po džepovima u kojima
odavno ni zrnca strasti nije bilo...

MRVE

...mrve
za mrtve
za žrtve
krive
za taoce

Surovo lice
marš na ulice
korpuskule
čestice

Često
čudno je postalo ovo mesto
umesto da idemo dalje
ostajemo tu i dalje
prestajemo
samo stojimo i krademo
pikradamo se samima sebi

Sami u mraku
užasno
hoćemo li nigde
svugde
možda ili ne
svakako
donekle
nikako

Gde si rođen?
na odmoru?
nema humora u tumoru
ni u leptir mašni
cicano odelo
i malo belo maće
sa ulepljenom utrobom...

BELEG

...imam beleg pod rukavom trulog kaputa
imam beleg na oku
mrlju na svesti
rupu na savesti
sve to imam
ali semena nemam
trunje u trnju
žaoku
jezik koji ne palaca već dugo
koji se ne račva na samome kraju
račva na putu

Metalna nagrada je ugrađena u čelo
greškom otuđena i dodeljena

Hodam po staklenim pločama
trudim se da ne izgubim trag
i prestanem da se okrećem

Osetim nož u leđima
koža to još i trpi
žile se trgnu i puknu
da ostave beleg na putu...

NA IVICI

...plašim se da ti se predam
u potpunosti ili bez sumnje
da se vrhovi zabiju u moje kapke
da crvenim obojim miris
kapljica voska na maljavim grudima

Za rebra još ima suviše mesta
u prezrelom trupu što nestvarno hoda
po liniji razapetoj između žara i mokraće
kao veš od kuće do kuće

Četiri štapa kada se sklope
bude se dusi smrdljivih pazuha
slepljenih ćuba
i sa kopljima da ih umoče u so
razjedu snove
nagrizu prste na nogama
i teško diše preklani spavač...

BOGOJAVLJENSKA NOĆ

...kraljica je mrtva
živeo novi kralj
što joj je prevrnuo široku utrobu da pronađe presto
i ložu
obliznuvši gornju usnu
obrisao je skramu sa lica
i kihnuo kako samo on ume
izbacio slamu sa poda
krvavu
da donesu mirisnu
novu
umesto vode dosta parfema
da se vonj zgadi i dvorskoj ludi
pa da povrati sve
sa najviše kule...

KRVAV

...za svaki redak
po jedan krvavi ispljuvak pesnika
bolesnika
icpljuvci umesto naslova
zasebni
posebni
samosvojstveni
u nijansama od crne do jedno žute
prošaranih kapilarima boje karmina

Poslednji redak je nažvrljan krvlju iz vene
da plavom ulepša delo...

GAVRAN

...krvava krila
krvavo perje
ostavlja mrtve na gomili
crn kao ponoć
uz krik
duboko u noć

Gavran
sâm
preleće polje
gde bele se kosti
gde mirišu spaljena koža i dlaka
leti dalje

Niz dolinu gde teče krv
niz reku
i naduta tela
crn kao smrt
kljun kao kosa
požnjela svoje duše
i sad leti dalje

Gavran
u noć
krilima para tišinu
sleti na grob
i iskopa lobanju
izvadi oko
poigra sa njim
uzleti i ostavi prašinu
u mraku

Crn
nestaje
skriven
iza smrti...

TELA PLOVE NIZ SAVU

...obriši crno sa gornje vilice
lažni moralu
i dok te bole usmine
probaj da zaspíš
na levom boku

Blago sad tvojoj proklesoj duši
ona sada gori
telo u vodi naduveno pluta
da popije suze
i izgubi staze i ratove
bespotrebno misli
jer iz mulja se ne da...

VELIKA OČEKIVANJA

...sve će odleteti u zrak
i polako pašće nazad
za još jedan zagrljaj sa zemljom

Pokrov
od straha
za glave
ne za decu
slike su spaljene

Na zgarištu samo još vetar vrišti
a snovi umiru
malo ih je bilo...

NA SUVO

...na vrhu kupole
visoke
visoka silueta
tamnim plaštom zatvara nebo

Pupoljak pulsira
ritmično
signali
u nebo
a masa u trans

Zadovoljan urlik za svetlo
kako latice oštro upiru naviše
preteći
crne i metalne
energija se sprema u proboj

Signali se postepeno smiruju
jer oblaci naviru sa severa...

POEME U BLATU

...cele je noći majka ušivala jedinog sina
nadnela se nad njim kao crna ptica sa stuba

Cele je noći prosutom krvlju strugala pod
jer sunce zalazi koji stepen dalje
gde bajoneti cepaju sukno
i pišu poeme u blatu

Sumrak se boji
zeleno
tvrdo
kad cokula sja...

VAMPIRE BRIDE

...kopni
i sneg i smrt
laka semena u džepu žuljaju

Na čelu se odskora nosi grb
a nos je podnadio
sveže okrvavljen
obeščašćen

Od mene se traži hleb,
koliko se fluid pretapa u vampirizam...

ŽILET

...ova je reka za mene Stiks,
oštrica noža
tamo ili nazad
kad se okrenem za razbijenim staklom
i frulom na vetar

Klečao sam u blatu
ali sva sreća
bio sam sam
neprimećen se opet posipao
Feniksovom semenom tečnošću
i snom o lažnoj smrti
kad se svaka dlaka
na tren zatresla...

IGRA (NOIR)

...svaki delić
svake proklete sekunde
pulsira kroz crni prsluk od teleće kože

Oprošteno je svima

Retko sam kivan

Crno je
i toplo
sišlo niz moje grlo

Guši me crno
upleteno u lanac nerava

Crno je dno
u lancu mora
svaka oštrica sem svoga
ima dva sečiva

Ne znam nijednu jedinu reč
plavo-crnog stiha
možda bude mnogo lakše
plakati ustajući na levu nogu

Hrom
bez štaka
hrom-vanadijum
svaka štula ima dva postolja
i dve crne ploče

Uklesane reči:
"Nema Koriolisove sile!"...

CREEP

...možda sam jedan od onih
koji svoje suze lepe na papir
što u pijanom stanju
vide svoj odraz u vodokotliću

Ponekad se oči napune dimom bakljade
crvene
ponosne
ponekad plavi snovi
zapljuskuju slomljenu trsku u jezeru

Još jedan dan savijene kičme
u hladnom
sunčanom
košmaru

Malo hrabrosti za klečanje
pokornosti vernika
na kolenima
pred velikim kipom malog Boga

Hvala
za svaki uzdah nedovršene misli
hvala
za svaki kapilar neispavanih očiju
i za svaku prokletu sekundu
oštro odvojenu za zemljano ogledalo...

(24. III 1999.)

...kaplje tišina
da nas zraci lakše pronađu
stomak gužva gvozdene letke
i beton na zidovima grla

Vatreni cvetovi
kako lepo izgleda parada
ne govorim napamet da cvetaju trešnje

Osećam na jeziku prašinu smrvljenih sijalica
krv ume da poteče iz olovke
kao mastilo
i iz nosa
i iz vene
iz oblaka...

DEO DRUGI: INI LJUDI

EPOPEJA TRULEŽI

Zaslužujemo da služimo
ili puzimo
pred kraljem
da poletimo i da kružimo
pred krajem.

Sad stajem
i predajem
i krila
i perje
i vetar.

Znam da me negde čeka metak
i raka
zemlja laka
i gomila ispljuvaka.

Nek im bude čast svaka
kad gospodara visina
moćnog gospodina

okupaju u blatu
umesto u zlatu
jer im je čuvao nebo
od mraka
virova
i oblaka.

Kad im je pad posvetio
i brišućem letu osvetio
krv junaka i predaka
osta iza njega traka.

Crna
masna
i užasna
tako gusta
opipljiva
kao da u znoju pliva
pa je kao navek kriva
što je ikad bila živa.

LAVEŽ U PRAZNO

Zlato već varljivim sjajem
obasjava slomljene krošnje
u suton
pred smrt
ili kišu.

Žarkijom bojom već preti
s najvišeg vrha na ušću
da sjaj sad ne potruli
i oblaci budu bliži.

Probudi se, usnula zemljo
propusti guju iz nedara svojih
znaj da je zlato već zrelo
pokaži da se dažda ne bojiš.

Ljudi sa zemlje
ponekad su umeli da uzlete
i da nam prete
otmu oblake
navedu munje veštačke
pa tek onda vraćaju nebeske oranice
vatrenom kišom zasejane
i vetrom da nam rastera ptice
i ledom da nam slomi grane.

Ljudi sa zemlje
tražimo da nam se nebo vrati
jer će se kod vas ubuđati.

Naše nebo je sada
u vašim mračnim podrumima
sa miševima
u teglama

među šljivama
prašinama
i pod pretnjom batinama.

Naše je tuđe
postalo lako
"Dalje od njega!"
srca nam laju
a umovi nadaju beskraju
iako znaju
da su ipak najbliži kraju.

ONA ODLAZI SA KIŠAMA

Kiša
snova
iznova
plave kapljice
i sive
plačno je
mračno
lampe gore usred dana
negde je popustila brana
sprema se potop.

Lepo sam im govorio
umorio sam se
ona više nije tu
a ni manje
osećam je svu.

Plave kapljice
i sive
kao žive
oblak
lelujav
koji ubija.

Hleb je mokar
zrno je trulo
od crne vode.

DEVOJČICA SA ŠIBICAMA

Predskazanje
rane smrti
u grču oka
jedne žene
u ženi
u grču.

Opekao sam prste
jer je želja
tako vrela
boli do nje
boli bez nje
boli posle nje
pre kraja.

MEDUZIN SPLAV

I Kap

Kap
dve
sto.

Voda
reka
se valja.

Opet kap
stotinu i jedna
a dete spava
i reka se valja.

Kap
tovar
reka se otima
a dete spava.

Reka ruši
reka galami
izvire jaka
suviše jaka.

Noć
vodena postelja
pod se giba
kao brod.

Dete spava
a glava mu pliva u lokvi.

II Plima

Jutro je
svuda duboka voda
nad njom plutaju
još gnezda roda
i smrt.

Nestaje
materica reke
korito u kome se kupala
sad se odvaja
do tuđih dvorišta i grobalja
obale spaja i razdvaja
dok valja živote.

Mrtve ovce
plivaju
sa ribama zatvorenih noseva
nema ni mostova
ni prelaza
zaroni na drugu stranu.

Niz puteve
stiže podrška
tečna
teška
tek da se zamreška
površina
lutajućeg groba
tišina
od obala širina odvaja.

III Splav

Pruži uže
druže
da spasem marvu
ko još decu čuva
reka je kurva
podno mosta
uvija i ubrzava ritam svojih kukova
svršava na dnu svoju igru
ubija
mulj.

Nosi
vodo
daleko
mutna k'o mleko
krvlju umešana
nosi splav
k'o spas
za njegove sulude putnike
uguši urlike
kada splav potone
nema nikog da pomogne
rukom, bar.

Tek glava nad vodom
od četvoro dvoje
načini robom
a sebe njihovim grobom
i preporodom
ali da ne znaju drugi.

Dete već spava
iz sna ponekad
uzvikne ime za ženu

snenu
ukočenu
od reda
iz vode
prejake
niz brzake
odlazi nada
a tako je mlada
dva puta nad vodom
jednom u rukama
zauvek u mukama.

Voda valja
granja
oranja
kamen i železo
blato žeženo
i debla i kućne pragove
glava zaranja
od podvodnog klanja
korenja
ruke iz pakla
već vuku duboko.

IV Oseka

Spušta se voda
i čini gore
nego da je večno ostala duboka
budi more
mrtva stoka
mrtav asfalt
snovi na dnu
u mulju
daske splavova.

Glave čoveka i ćerke
rasprsele od vode
ao, rode
ao, dete
ao, naše sudbine klete
jao, mene
jao, tebe
jao, moga sina jedinoga
šta se napravi, moje dete
u grob sa tobom, sine
u grob sa tobom, unuko moja
u zemlju, pre nego u vodu
mome rodu
mojoj zori jednoj
kući mojoj jednoj.

V Reka

Ide dalje
reka
i život
i smrt
svojim tokom
vodom dubokom.

Paki, paki
Gospodu se pomolimsja
uzvišeni Oče
oprosti im
sagrešenije njihovo
voljnovo i nevoljnovo
Gospodi pomiluj
Gospodi pomiluj
Gospodi pomiluj
Amin.

TRUBADUR

O,
dobrodošao na pokop
pesniče
daj da i ti baciš koji grumen zemlje
na grob iz koga ništa ne niče.

Reci svoju poruku,
glasniče
kratko i jasno,
zapevaj glasno
kakva je muka pritisla pismošalju.

Trubni još jednom
tek iz hira
nek zasvira
tvoj glas zadnju notu sa papira.

Samo pazi da pismo ne smišljaš sam
i sam da ga ne šalješ
smišljeno svoje
smerno predaješ u naše ruke
svoje muke
ruke grobara i čuvara
groba tvojih gospodara.

Jer, poruka je jasna,
al' suviše kasna,
divna
i užasna,
pismoprime više nema,
skriva ih zemlja,
crna i masna
gde još samo crvlja matica drema.

ANIMA CANDIDA

Bila je slobodna
ako se slobodom već zove
dah jačine praznog svemira.

Zaodenuvši novo ruho
s vazduhom
postade duhom
okovanim
čaurom
mesnatim slavlukom
oklopom sklepanim nabrzo.

Njenim telom behu oličeni
lanci od teškog tkiva
ne
nije mogla da pliva u njemu
kao što je znala da leti
vakuumom bez svesti.

I izgubi sve
slobodu
i modro
crno
prazno sećanje na sebe.

Sad očiju nije imala
da vidi tren svog nestajanja
i novog postanja.

KAMEN SPOTICANJA

Neka i na mom grobu zasijaju reči epitafa:
"Vizija je ubila maštu,
mrtva mašta sad rađa samoću."

Ponesen smrtnik znaće da su kosti
smrdljive kosti
nosile
oca u senci
i kopile.

I da je zakopan
i pod zemljom što leži
umeo da ceni život svoj
petinom čula
istina
ne baš takav broj.
Kad začute oni koji se plaše
slepljene kose kad zaspāše
oni koji se odavno mukom odaju
znaću da žale
znaću da cene
znaću da znaju
i žene
same ostaše.

MALA NOĆNA MUZIKA

Prođe pokraj mene žena.
Pa šta?

Crna i usana iz vizija
možda je ona
ako već neprepoznata
Anđeo Smrti
u svrhu ili iz nje.

Ili je Vilinska kći
koja beži u tamu
da ne izbledi i sama
poput senke koju je ostavila
i hrabro zametnula.

Prođe pokraj mene žena.
Pa šta?
Tek prođe
i već je nema.

KVAZIMODOV KRIK

Klovn se povukao sa scene
u prašinu
kroz piljevinu.

Šta znaju oni
koji zadovoljno pljeskaju u masi
šta znaju
kako je crna njegova duša
okovana smehom
i da svake noći melje svoje lice
pod točkovima prikolice
cirkusa.

Ko zna da iza grimase
leži grob u snovima
povorka crnih kaputa i venaca
i tek kroz dubok pogled
vidiš nebo sa krilima,
slomljenima,
krvavima.

Tuđa igračka
lutka na pokaz
na dugme skače
to je starac u malom telu
bez lica lice
grimasa u grču
i smeh bez glasa
šta zna glupa masa
kako glumac plače.

JUTRO PO RATU

Nebo kroz filter oblaka
izgleda mučno
kao komadić tkiva zatrpan hlebom.

Vazduh je obojen mesom
i okružen zgradama
bledo-ružičaste, crkvene boje.

Kuće su nam zakačene turovima
a glave spojene snovima
o spojenim sudovima.

Zagušen nebom
i ustima punim vazduha
okrećem ogledalo upolje
u polje
šireći smrt
stopom
za stopom.

Hvala mraku
za jutro neosvetljena
žežećom svetlošću
straha za tobom.

ZOO

Bio sam čaplja
na smenu grejah
ruku desnu
pa levu.

I majmun
pun smeše osećanja
i smešnih sećanja.

Na kraju sam ostao
škorpija
krvopija
ubica
lovac na plen
ubodoh se
jer ne postah njen.

PRVA PRAVA LJUBAVNA PESMA

Ne boj se, mala ptico
moj dlan jeste hladan
ali ne ubija.

Želim da ti poklonim
ono malo svetla koje krijem u prstima.

Crn sam, kosmat i strašan
kao demon iz tvog najcrnjeg sna
ali tvoj san kad se sa mojim spoji
tvoj dah nema čega da se boji.

Možda je moja duša zauvek izgubljena i slepa
možda moje stope hodaju u prazno
možda prašina prekriva moje krugove.

Baš zato budi moja duša
moja slatka čežnja
moj pogled
moja zvezda
moj opravdani strah
moj korak ispunjen svrhom
moje usne da odagnam prah.

Ne boj se, mala ptico
moj dlan jeste hladan
ali ne ubija.

SLATKA SO

Žedan sam slatke soli
slatka so je moja krv
i ti si moja slatka so.

Slatka so je na mojim usnama
ti si na mojim gorkim usnama
pelin protiv slatke soli
pelin je na tvojim usnama.

Sklopi usne da ne bi moj pelin
otrovao tvoju slatku so
moja slatka soli.

MAGNI NOMINIS UMBRA

Ružnog pesnika
vešto zaobilaze
sreća i slava
kao da pogled muza
biva zasenjen zlim okom
pod urokom.

Kreće se kao kroz maglu
kroz sen
skriven
ponekad kričući
bolno
kao gavran
na samrti
crn.
Da nije pesnik
da mu je mana samo truo lik
slepo stado sveta
bi ga prihvatilo kao jednoga
kao svoga.

GRČ

U tišini
tišini mraka
na kraju sveta
na kraju sobe
odzvanja tupo čeketanje sata.

Osećaj je isti
kao na ušniku sekire
kao na vrhu eksera
čeličnog eksera od dvadeset centimetara.

Kao da se grlom sliva
destilat mlevenog lima
hiljadu malih iscepanih komada
da se se zabada u liniju grla.

To ja hoću
da kroz grč grla
osetiš krv kako urla
iz uha
iz temena
iz žuči.

Ne želim da nateram
tvoju osjetljivu mešinu
da se samo prevrne
pokušavajući da savlada mučninu.

Želim da pred sobom gledaš krv
sline
svoju krv
svoje sline
svoj lik
na licu onoga koji pred tobom

govori kao čovek čoveku
a ti nemaš ni ljudskosti
da kažeš jedno
jebeno
krvavo
"Zbogom!"

DEO TREĆI: REALLY UNTITLED

CANNIBAL CORPSE

Telo
kako je sterilno
i hladno

Svome detetu
nikada neću reći
kako mrzim
svoje telo
i belo
i hladno

CARNEVAL

Obamrlo

umrlo

smrzlo

mrsko

muško

uškopljeno

sklopljeno

koplje

kaplju

kapije

da se napije

pile moje

ojed

jed

led

let

teret

teror

eror

horor

prozor

pozor

oroz

skroz

krov

pokrov

i cvet koji raste na humci pesnika koji je umro od komplikacija na grlu.

...DO KONAČNE POBEDE!

Hodam ulicama
uvek istim ulicama
mokrim
suvim
ulicama

Suv
mokar
ili čist

Hodam
isto
isto i levo i desno
i sredina

Umrla je duša
umro je ovaj grad
umrla je duša ovog grada

Tišina:
ili "udri me do zore /udri me čekićem u glavu"
mašina

Nemam se više
u mraku ovih kutijica-mravinjaka
i čini mi se štrčim
iako providan
neopipljiv

Stimulacija svetlima
ha ha
turbo-injection ritam
da postanemo svi mravi

Neću

Pre ću
poludeti
kako umem
nego poludeti
kako vi hoćete
kako umete

I vi ćete
da izumrete
jednom

VIZIJA

Retro Vizor
Pro Vizor
kroz prozor

Kuckalo mu u glavi
ludilo
sludelo
pa ga bacilo
kroz prozor

Mene je teralo
malo
moralo
pišalo
kroz prozor

Neka je dete
šutnulo
i slomilo
šmugnulo
lopta leti
kroz prozor

Dole su prali vodom
gurali vodom
prljavo
nizbrdo dugom predajom
i ja sam ih gledao
kroz prozor

Pro Vizor
Retro Vizor
kroz prozor

SACRE BLEU

Pitanje je
da li ću ovu tajnu
umeti da podelim sa vama

Koliko ste vešti da ocenite
ove reči
kratke
suvisle
lakonske
i grešne

Opet sam zaspao
i gledao crno telo
okretao ga
skrnatio
a vi ste svi gledali

Onda sam
bežao sa crnim telom
bez njega
sam

Bežao u polja
u groblja
od snova
praćen belim kočijama
i vozačima

Krio se u malama
i budio sa savešću
i svešću
o greškama
i pogrešnim raskrnicama

Sad sam carskim rezom otvoren
porodíću kroz stomak
novu kletvu
za vas
sebe
ili Nju.

REQUIEM

Ne mogu više da slušam sebe kako ćutim.

Mogu da idem na tri strane
kod onih što umiru da me vide
kod onih što bi da me vide pre nego li umru
ili kod onih koji žive da bi me videli.

Kasno je da kažu:
"Ne sme nam umreti!"
Sada svi govore:
"Gde će nam umreti?"
samo da ih pokop što manje košta

Mada svako zaslužuje šta mu se sprema
ja ne želim ovako blagodarnu sudbinu
ovako serviranu smrt
Umreću tamo
gde dan hoće da živi
i da ljubi
da govori slatke reči

Volim što sam gorak
i što ću takav da se dam
zemlji
ne ženi
ne detetu
samo crnici smonici pepelnici
zemlji.

ŠPAJZ

Neću da zatvorim špajz
iako u njemu nema ni luka ni krompira
pustiću da iz njega izađe smrad
užeglih krpa
buba rusa
i buđavih zidina

Vrata su se kao klopka zatvorila sama
i oslobodila mrak
smrdljivi
ne kao onaj iza kapaka
ili onaj u kome se prave deca
ovaj je tmurniji
manje crn
a više žut mrak
kao pod krilima parazita

Ostaću ugušen
ili postati kukac
kako moj opojni špajz izabere

PROČIŠĆENJE

Hladna i mirisna
muška smrt
leluja

Novi svet se gradi
na spaljenim temeljima
od žive dece uzidane u nove zidove

Kad se telo rasprsne kao mešina
od pada sa četrdeset spratova
nekada skladna celina
postaje masa krvavog mesa
začinjenog mlevenim kostima

Sakati trgovac pruža hleb
poluopranim rukama
od sečenja mesa

Gutam hleb od sredine ka kori
polako ugrađujući na staro
ćelije tuđeg
ili bratskog
mlevenog tela

Miriše grob
i sveža zemlja iz ogledala
gde nema pomena starim mrtvima
i odakle se slute novi

Loza se istopi u pepeo
zalivena krvlju
i šlajmom
kao za nove mlade grane
i nove mlade klice zidova.

TONUS

Želim da jednom napišem pesmu
sa onim žarom s kojim mrzim
redove
sakate
i sebe

Želim da jednom napišem pesmu
a da se ne nazove pesmom
nego prkosom
pesnicom
šipkom
blokom za udarac

Kako se postiže savršenstvo grča
kako tetive postaju užad
kako glad i žeđ postaju
cigle od kojih se grade oštine
zidine kao u košmaru

Kako da se izgubi boja neba
i zameni bojom krvi
ili tame
da ne bude tama
da bude slepi mrak
i grobna tišina

Može li ovo gore
da porodi gromove
i da sagori
ove dole?

Stojim na vrhu
mrtve planine
i gađam vatrom

pse i besne vukove
dok lelek ne zadoji polja
i dok pesma ne postane laž
i nož
i kamena ploča nad licima slepih

Vetar je muzika u ušima mojim
i pesma k'o pad s visina
u ponor
s litice straha se rađa vika što gori kroz teme
kroz potiljak
kroz oči

Želim da napišem pesmu
koja nije pesma
koja ubija bez suda i glasa
koja skonča
kad skonča masa
glupih i lakoumnih
lakah na uhu
a teških na srcu
tek tada ću biti pun onog osećanja
koje ponekad zovu sreća
a u stvari je samo punoumlje
i zadovoljenje strasti.

ČIGRA

Hajde, Bože, da se igramo!

Ti meni baci grom i kišu
ja ću tebi pesmu.

Perune
Ilija
Zevse
budni li ste?
Daću vam odu
samo ako me predozirate elektricitetom i ozonom.

Dajte da zaigram u vatrenom plemenskom plesu
u besu munja i ognja.

Dođite, sivi oblaci
dođi, vatrena maglo
pa da vidimo ko je jači
da li vi urlači
ili mi vikači.

Prsa u prsa
stih i blesak
koplja sa jezika
protiv kopalja iz božijih krila.

Mač na pancir
otrov na grlo
dok nas Vera ne poubija.

PROKLETI BOG

U svetu zmija i krpelja
u svetu kiša
u svetu belog praha i smrti
biva rođen Bog.

Majka mu Zemlja
rodna
a otac Vatra

Bog je glina večito živa
koja se sa merom kruni
i s merom topi.
Sada stoji na svojim nogama
još uvek zgrbljen
i pospan
nesvestan Sebe.

U venama novog Boga teče vino od krvi
a telo mu nosi hleb od kostiju.

Zna samo jedno:
da je svojom senkom
ubio stope
Starog Oca Sveta.

Nek mu je na čast
jer naučiće mnogo
zauvek znaće da su žrtve njegov žig
i da njegovoj kletvi ravne nema
jer je Božija
i ničija više.

R.I.P.

Znam čega se bojim
smrti
odnosno zaborava

Sebe ne želim da se sećam
kao spomenika u prolaznom pogledu
već kao kamena u cipeli šetača

Sitan
ali prisutan i nesnosan

Izbaciće me
ali sam ipak postojao
u prljavom svetu
porođen iz prevrnutog pupka.

BELEŠKA O PISCU

Miroslav MILUTINOVIĆ

rođen je 1981. u Beogradu. Srednju školu i Filološko-umetnički fakultet završio je u Kragujevcu. Radi kao profesor engleskog jezika u OŠ „Kralj Aleksandar I“ u Požarevcu. Živi u Malom Crniću. Do sada nije objavljivao.

Sadržaj

UMESTO PREDGOVORA	5
DEO PRVI: MEMOARI PSEUDOPOETE	7
TESTAMENT	9
ENTROPIJA	10
REKA LJUDOŽDER	12
SVETAC I	14
NOSFERATU	15
LOMAČA	16
<i>RES NON VERBA</i>	18
SVETAC II	19
IME	20
IZDAJA U POGREŠNOM SVETU	22
MRVE	23
BELEG	24
NA IVICI	25
BOGOJAVLJENSKA NOĆ	26
KRVAV	27
GAVRAN	28
TELA PLOVE NIZ SAVU	30
VELIKA OČEKIVANJA	31
NA SUVO	32
POEME U BLATU	33
VAMPIRE BRIDE	34
ŽILET	35
IGRA (NOIR)	36
<i>CREEP</i>	37
(24. III 1999.)	38
DEO DRUGI: INI LJUDI	39
EPOPEJA TRULEŽI	41
LAVEŽ U PRAZNO	43
ONA ODLAZI SA KIŠAMA	45
DEVOJČICA SA ŠIBICAMA	46

MEDUZIN SPLAV	47
I Kap	47
II Plima	48
III Splav	49
IV Oseka	51
V Reka	52
TRUBADUR	53
<i>ANIMA CANDIDA</i>	54
KAMEN SPOTICANJA	55
MALA NOĆNA MUZIKA	56
KVAZIMODOV KRIK	57
JUTRO PO RATU	58
ZOO	59
PRVA PRAVA LJUBAVNA PESMA	60
SLATKA SO	61
<i>MAGNI NOMINIS UMBRA</i>	62
GRČ	63
DEO TREĆI: REALLY UNTITLED	65
<i>CANNIBAL CORPSE</i>	67
<i>CARNEVAL</i>	68
...DO KONAČNE POBEDE!	69
VIZIJA	71
<i>SACRE BLEU</i>	72
<i>REQUIEM</i>	74
ŠPAJZ	75
PROČIŠĆENJE	76
TONUS	77
ČIGRA	79
PROKLETI BOG	80
<i>R.I.P.</i>	81
BELEŠKA O PISCU	83

Edicija
Stiški književni krug
Knjiga XIV

Miroslav Milutinović
EPOPEJA TRULEŽI

Izdavači:

Braničevsko-stiška književna zajednica
Udruženja književnika Srbije
Biblioteka „Srboljub Mitić“ Malo Crniće

Za izdavača:

Milisav Milenković
Zorka Stojanović

Urednik:

Milisav Milenković

Štampa:

Štamparija Stojadinović
Petrovac na Mlavi

Tiraž: 300

ISBN: 978-86-87003-21-7

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-1

МИЛУТИНОВИЋ, Мирослав, 1981-

Епопеја трулежи / Мирослав Милутиновић. -
Мало Црниће : Библиотека "Србољуб Митић" :
Браничевско-стишка књижевна заједница
Удружења књижевника Србије, 2012 (Петровац
на Млави : Стојадиновић). - 88 стр. :
ауторова слика ; 21 см. - (Едиција Стишки
књижевни круг ; књ. 14)

Тираж 300. - Стр. 5-6: Уместо предговора /
Милисав Миленковић. - Белешка о писцу: стр. 83.

ISBN 978-86-87003-21-7 (БСМ)

COBISS.SR-ID 188940812